

Sygnatura akt VI Ka 885/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 października 2016** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Aleksandra Studniarz

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r.

przy udziale Przemysława Górskiego

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

sprawy **K. S. syna W. i B.,**

ur. (...) w K.

oskarżonego z art. 292§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 kwietnia 2016 r. sygnatura akt IX K 439/15

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 200 zł (dwieście złotych).

VI Ka 885/ 16

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 21.04.2016r. K. S. został uznany za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem takiej samej sposobności, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw:

- w dniu 21.12.2013r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 4.890,26 zł, o którym mowa na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 20.01.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 3.622,20 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 28.01.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 2.278,97 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 3.02.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 996,11 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 6.02.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 2.263,88 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 28.02.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego (...) wartości 1.086,66 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego;

- w dniu 7.03.2014r. w K. nabył złom miedzi pochodzący z kradzieży kabla telekomunikacyjnego typu (...) wartości 1.000 zł, o którym na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i mógł przypuszczać, iż został uzyskany za pomocą czynu zabronionego, tj. za winnego ciągu przestępstw z art. 292 § 1 kk i za każde z tych przestępstw na mocy art. 292 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk skazany został na jedną karę grzywny w ilości 100 stawek dziennych po 20 zł każda.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 13.04.2014r., przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie jest równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania w kwocie 55 zł i wymierzono mu opłatę w kwocie 200 zł.

Apelację od tego wyroku wywiódł obrońca oskarżonego, który zaskarżył orzeczenie w całości, zarzucając mu:

1) mającą wpływ na treść wyroku rażącą obrazę przepisów postępowania, a to art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk, poprzez przyjęcie, przekraczając swobodną ocenę dowodów, z naruszeniem zasady domniemania niewinności, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przyjęcie, że oskarżony K. S. dopuścił się zarzuconych czynów;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść, a polegający na bezpodstawnym przyjęciu, iż oskarżony nabywając złom miedzi powinien i mógł przypuszczać, iż został on uzyskany z pomocą czynów zabronionych, podczas gdy miał pełne podstawy przypuszczać, że osoby sprzedające mu te rzeczy mają do nich tytuł prawny.

W oparciu o przedstawione zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od przypisanych mu czynów.

Apelacja nie była zasadna. Wbrew jej wywodom sąd pierwszej instancji nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na jego treść, ani też nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania, mogącej mieć wpływ na treść orzeczenia, określonych w art. 5 § 2 kpk i art. 7 kpk. Przeciwnie, sąd rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych przyjętych na podstawę wyroku, w oparciu o wszystkie przeprowadzone dowody, ocenione swobodnie, z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, nie naruszając przy tym normy nakazującej rozstrzygnięcie niedających się ustalić wątpliwości na korzyść oskarżonego, a swoje stanowisko w przedmiocie sprawstwa i winy oskarżonego należycie uzasadnił w pisemnych motywach wyroku, wskazując jakie fakty uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych.

Apelujący nie kwestionuje faktu nabycia przez oskarżonego rzeczy pochodzących z kradzieży, wywodzi jednak, iż nabywca miał pełne podstawy przypuszczać, że osoby sprzedające mają do nich tytuł prawny. Ze stanowiskiem tym nie sposób się zgodzić. W aktualnych realiach obrotu złomem miedzi prawie nigdy nie można mieć pewności jej legalnego pochodzenia, dlatego też każda informacja podważająca tę pewność, uzasadnia dokonanie odpowiednich sprawdzeń bądź nawet odstąpienie od zakupu.

Oskarżony wyjaśnił, że G. F. i P. J. każdorazowo oświadczali, iż złom jest ich własnością i nie pochodzi z czynu zabronionego (k. 277). Zastanawiające jest, przy uwzględnieniu doświadczenia życiowego i zawodowego oskarżonego, iż uznał on za wystarczające tak ogólnikowe zapewnienia obu mężczyzn i nie starał się dociec z jakiego tytułu nabyli oni własność oferowanych mu do sprzedaży kabli. Zarówno G. F., jak i P. J. nie prowadzili przecież działalności gospodarczej związanej z wykorzystaniem miedzianych przewodów, co ewentualnie mogłoby wskazywać, że są właścicielami powstałych w ten sposób odpadów i uwiarygadniać ich twierdzenia o legalnym pochodzeniu tak znacznych ilości miedzi.

Oskarżony przyznał, że jakiś czas wcześniej Policja pytała go o skup miedzi, podnosząc, że mają miejsce jakieś kradzieże (k. 444-445). Skoro zatem oskarżony wiedział, iż przed dokonaniem transakcji z G. F. i P. J. dochodziło do kradzieży miedzi, co było przedmiotem zainteresowania organów ścigania, powinien zachować szczególną ostrożność i czujność w trakcie skupowania tego rodzaju towaru. Okoliczność ta powinna go skłonić do wyjaśnienia rzeczywistego pochodzenia miedzianego złomu, który oferowali do sprzedaży G. F. i P. J..

Skupowany przez oskarżonego był opalony, co utrudniało jego identyfikację. Również ten fakt powinien wzbudzić u oskarżonego co najmniej wątpliwości, dotyczące sposobu w jaki sprzedający weszli w posiadanie złomu. Oskarżony tymczasem przeszedł nad tym do porządku dziennego, nie zadając swoim kontrahentom, nasuwających się w takiej sytuacji pytań o przyczynę uprzedniego „opalenia” kabli z otuliny.

Gdyby oskarżony sumiennie i rzetelnie wykonywał swoje obowiązki pracownika skupu złomu, to powinien zapytać sprzedających o źródło pochodzenia rzeczy oferowanych do sprzedaży, o sposób w jaki weszli oni w ich posiadanie. G. F. i P. J. na przestrzeni niespełna 3 miesięcy systematycznie dostarczali oskarżonemu pokaźne ilości złomu miedzi w sytuacji, gdy ten wiedział, iż w okolicy dochodziło do kradzieży miedzianych kabli telekomunikacyjnych. Nabywając złom w takich warunkach oskarżony naruszył reguły prawidłowego i ostrożnego postępowania wymaganego w danych okolicznościach. Przy zachowaniu należytej staranności oskarżony mógł rozpoznać, że dostarczony do punktu skupu kabel miedziany pochodził z kradzieży.

Sprawca paserstwa nieumyślnego nie wie, że rzecz będąca przedmiotem jego działań została uzyskana za pomocą czynu zabronionego, lecz w konkretnym układzie okoliczności faktycznych, w których podejmując określone czynności w stosunku do rzeczy, istniały możliwości powzięcia przez niego przypuszczenia, że rzecz została uzyskana za pomocą takiego czynu. Sprawca tego przestępstwa nie zdaje sobie sprawy, chociaż mógł i powinien przypuszczać na podstawie towarzyszących okoliczności, że nabywa rzecz, która pochodzi z czynu zabronionego.

Sąd rejonowy prawidłowo ustalił, że na podstawie okoliczności towarzyszących, oskarżony powinien i mógł przypuszczać, że nabywany przez niego miedziany złom, uzyskany został za pomocą czynu zabronionego. Nie mogła więc budzić zastrzeżeń kwalifikacja prawna czynów przypisanych oskarżonemu jako ciągu przestępstw z art. 292 § 1 kk. Wymierzona oskarżonemu za te występki kara 100 stawek dziennych grzywny po 20 zł każda nie razi nadmierną surowością, dlatego również zasługuje na akceptację.

Podzielając zatem w pełni ustalenia faktyczno–prawne sądu pierwszej instancji i nie znajdując podstaw do uwzględnienia wniosków i zarzutów apelacji zaskarżony wyrok jako słuszny utrzymano w mocy. Na podstawie art. 636 § 1 kpk zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł i wymierzono mu opłatę za drugą instancję w kwocie 200 zł.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.